

[Sigsgaard.]

beskæftigelsesforanstaltninger, nemlig for det første, at det er en i hvert fald nogenlunde fornuftig produktion, der fremmes, og for det andet at støtten ikke kapitaliseres til fordel for privatkapitalen. De to betingelser er i hvert fald kun delvis opfyldt med de forslag, der her er til behandling.

Det står stadig helt uklart, hvad fonden egentlig skal bruges til. Det kan vel ikke være til forhindring af spekulationslukninger, skønt her kan fonden måske misbruges: en virksomhed kan påberåbe sig eller skabe kunstige vanskeligheder og på den måde måske skaffe sig kapital. Det kan vel heller ikke være de levedygtige virksomheder, der tales om i forslagene, for de skulle jo kunne låne ad normal vej.

Vi har i udvalget spurgt, hvilke af de virksomheder, der har været i vanskeligheder gennem det sidste år, der ville kunne få bistand fra fonden. Vi mente, at kun på den måde kunne vi have fået en fornemmelse af, hvad fonden egentlig skal bruges til. Men ministeren har ikke ønsket at besvare det spørgsmål.

På den baggrund kan vi ikke støtte forslagene, men må stemme imod. Jeg skal tilføje, at vi ved første behandling forklarede, hvorfor vi ikke tror på socialdemokratiets måde at bekæmpe krisen på. Det var den 16. april, det er jo nu et par måneder siden, og krisen er blevet værre siden da. Arbejdsløsheden er steget i de to måneder, der er gået, bekæmpelsen har vi ikke set noget til. Sandheden er jo da også, at hverken regeringen eller den borgerlige opposition aner, hvad de skal stille op.

Det skyldes naturligvis, at krisen er en del af hele vores økonomiske system. I gode tider bliver kapitalapparatet så stort, at det ikke kan forrentes, og så bliver det gennem krisen delvis destrueret. Sådan er altså kapitalismen, og det kan ikke engang socialdemokrater lave om på.

Det betyder på den anden side ikke, at folketinget ingenting skal foretage sig. Det er folketingets og regeringens skyld, at der ikke bygges alle de almennyttige boliger, som de arbejdsløse bygningsarbejdere kan overkomme at bygge, men ingenting gør folketinget ved det. Der ligger her i folketinget forslag om afskaffelse af boligomsen. Det gøres der ikke engang noget ved, og

regeringen tager ikke selv initiativ til at sætte byggeriet i gang. I stedet for kommer man så med de sædvanlige forslag om afskrivningsfiduser og om anden støtte til privatkapitalen. Alt imens lønarbejderne spises af med højst 90 pct. i understøttelse og for manges vedkommende meget mindre, giver folketinget altså dele af kapitalen det ene tilskud efter det andet uden synligt resultat, undtagen naturligvis på modtagerens bankkonti.

Det er efter vores opfattelse asocial politik. Vi må opfordre til, at der sættes gang i boligbyggeriet, at boligomsen ophæves, og at der indføres fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det er en sådan politik, der skal føres, ikke en fortsættelse af den politik, der giver det ene tilskud til kapitalen efter det andet.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Under forespørgselsdebatten om beskæftigelsessituationen i begyndelsen af denne måned udtalte jeg, at hensigten med de to lovforslag, vi her behandler, udelukkende var at opnå, at virksomheder, der var sunde, som vi skønnede var værdifulde for erhvervsudvikling og samfund, kunne bevares i en vanskelig overgangsperiode, og jeg benyttede anledningen til også at sige, at de ændringer, der måtte til, under forudsætning af at dette formål kunne bevares, var regeringen og mit parti villige til at gennemføre.

Jeg konstaterer med glæde i dag, at denne holdning gælder hos en række partier. Det gælder det radikale venstre, det gælder kristeligt folkeparti, det gælder i betydeligt omfang centrum-demokraterne, det gælder socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti; hvert ét af disse partier såvel som mit parti har måttet aflevere nogle af vore synspunkter om, hvordan denne lovgivning burde have været udformet, for til gengæld at søge formålet gennemført og søge det gennemført nu. Det siger jeg disse partier tak for.

Jeg beklager, at venstre og de konservative ikke har villet være med med denne målsætning og med denne holdning. Jeg har svært ved at se det forvridende i de lovforslag, der nu foreligger, jeg har svært ved at se, hvad det er, man er bange for, med den administration denne lovgivning nu får.

Jeg beklager også, at hr. Sigsgaard må